

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 759

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 octombrie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
549.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului.....	1-3	Decizia nr. 237 din 12 septembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă..... 4-6
798.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului.....	3	Decizia nr. 245 din 17 septembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru..... 6-7
★		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
805.	— Decret privind acordarea unor grațieri individuale	3-4	139. — Ordin de sancționare a Societății Comerciale „Marikass Exchange” — S.R.L., cu retragerea autorizației de funcționare..... 8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 7 iunie 2001, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (3) va avea următorul cuprins:
„(3) Terenurile care urmează să fie retrocedate în conformitate cu prevederile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale

Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, se transmit, la cererea comisiilor județene, comisiilor locale.“

2. La articolul 4 alineatul (1), după litera e) se introduce litera f) cu următorul cuprins:

„f) cumpărarea sau schimbul de terenuri cu destinație agricolă, în vederea concesiunii sau arendării acestora, pentru realizarea de exploatații agricole optime; schimbul de terenuri cu destinație agricolă se admite numai în cadrul aceluiași județ.“

3. La articolul 6, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Veniturile realizate de Agenția Domeniilor Statului se păstrează în conturi purtătoare de dobânzi deschise la bănci comerciale sau la Trezoreria statului.

.....
 (3) Sumele colectate în fondul «Dezvoltarea agriculturii românești» sunt destinate programelor de dezvoltare a piețelor interne și externe, programelor de cercetare, programelor de dezvoltare a fermelor private și altor programe, inclusiv cele de restructurare a societăților comerciale din domeniul de activitate al Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, în scopul privatizării eficiente a acestora, precum și cumpărării de terenuri cu destinație agricolă.“

4. La articolul 7, alineatele (1), (7) și (8) vor avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) De la data intrării în vigoare a prezentei legi Agenția Domeniilor Statului va inventaria terenurile cu destinație agricolă aflate în exploatarea societăților comerciale prevăzute la art. 1 și 2 și terenurile deținute în administrare de institutele și stațiunile de cercetare și producție agricolă, de universități și de unitățile de învățământ agricol și silvic, prevăzute în anexa nr. 2, și a societăților naționale care funcționează sub autoritatea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 4.

.....
 (7) Agenția Domeniilor Statului, împreună cu Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie, va inventaria terenurile care fac obiectul reconstituirii dreptului de proprietate, potrivit Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, și le va preda pe bază de protocol comisiilor locale, în vederea eliberării titlurilor de proprietate și punerii în posesie a celor îndreptățiți.

(8) În situația în care Agenția Domeniilor Statului constată că au fost săvârșite abuzuri comise prin acte administrative în aplicarea Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, aceasta se poate prevala de prevederile art. 60—62 din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau poate sesiza instanțele judecătorești în a căror rază teritorială este situat terenul.“

5. La articolul 14 alineatul (1), după litera b) se introduc literele c) și d) cu următorul cuprins:

„c) negociere directă;
 d) licitație publică cu strigare.“

6. La articolul 14, după alineatul (3) se introduc alineatele (3¹) și (3²) cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul vânzării prin negociere directă, asociația salariaților, constituită conform art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și societățile agricole, asociațiile agricole și alte forme asociative din agricultură, cu personalitate juridică, au dreptul să cumpere acțiuni scoase la vânzare, conform prevederilor alin. (3).

(3²) În cazul vânzării de acțiuni prin licitație publică cu strigare, membrii conducerii societății comerciale au dreptul să cumpere acțiuni scoase la privatizare, conform prevederilor alin. (2).“

7. La articolul 14, după alineatul (5) se introduce alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Criteriul de departajare a ofertanților în cadrul vânzării acțiunilor prin metoda de licitație cu strigare este preț/acțiune, iar în cadrul vânzării prin negociere directă, criteriile sunt preț/acțiune, cuantumul redevenței oferite, pregătirea de specialitate pentru persoanele fizice, respectiv capacitatea tehnică și financiară și experiența în exploatarea terenului, pentru persoanele juridice, precum și alte criterii stabilite prin caietul de sarcini. În cadrul negocierii se vor stabili clauze pentru păstrarea obiectului de activitate și protecția salariaților.“

8. La articolul 18 alineatul (4), după litera b) se introduc literele c) și d) cu următorul cuprins:

„c) negociere directă;
 d) licitație publică cu strigare.“

9. La articolul 23, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Dacă în urma ofertării unei societăți comerciale și a oferirii de facilități, conform art. 15 din prezenta lege, nu au fost înregistrate cereri de cumpărare de acțiuni, se poate proceda la divizarea societății comerciale pe ferme și centre de profil, în baza unui studiu de fezabilitate și cu aprobarea adunării generale a acționarilor, potrivit mandatului special acordat de Agenția Domeniilor Statului, sau la restructurarea societății, prin vânzare de active, concesiune ori arendare de terenuri, în conformitate cu prevederile prezentului capitol.“

10. La articolul 29, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Contravențiilor prevăzute în prezenta lege le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002.“

Art. II. — Procedurile din cadrul procesului de privatizare și/sau concesiune, începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, respectiv cele pentru care s-au publicat

deja ofertele de privatizare/concesionare, rămân valabile și se vor derula până la finalizarea acestuia, potrivit prevederilor legale în vigoare la momentul declanșării lui.

Art. III. — Legea nr. 268/2001, cu completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin

prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. IV. — Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 12 septembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 23 septembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 14 octombrie 2002.
Nr. 549.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 10 octombrie 2002.
Nr. 798.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind acordarea unor grațieri individuale

În temeiul prevederilor art. 94 lit. d) și ale art. 99 din Constituția României, din motive umanitare și pentru ca acest act de clemență să conducă la integrarea socială a celor cărora le-a fost acordat,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se grațiază pedeapsa cu închisoarea aplicată următorilor condamnați:

— Brînzan Ionel, născut la data de 20 aprilie 1970, condamnat la 2 luni închisoare, prin Sentința penală nr. 1.392/2001 a Judecătoria Râmnicu Vâlcea, definitivă

prin Decizia penală nr. 299/R/2002 a Curții de Apel Pitești, pentru săvârșirea, în concurs, a infracțiunilor de vătămare corporală gravă și purtare abuzivă;

— Cazan Constantin, născut la data de 10 februarie 1977, condamnat la 2 luni închisoare, prin Sentința penală

nr. 1.392/2001 a Judecătoria Râmnicu Vâlcea, definitivă prin Decizia penală nr. 299/R/2002 a Curții de Apel Pitești, pentru săvârșirea, în concurs, a infracțiunilor de vătămare corporală gravă și purtare abuzivă;

— Popescu Eduard, născut la data de 24 mai 1974, condamnat la 3 luni închisoare, prin Sentința penală nr. 1.501/2000 a Judecătoria Buzău, definitivă prin Decizia penală nr. 449/2001 a Curții de Apel Ploiești, pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală gravă.

Art. 2. — Se grațiază restul rămas neexecutat din pedeapsa cu închisoarea aplicată următorilor condamnați:

— Cuzuban Gheorghe Vasile, născut la data de 16 ianuarie 1969, condamnat la 3 ani închisoare, prin

Decizia nr. 217/2001 a Curții Militare de Apel, pentru săvârșirea a două infracțiuni de complicitate la furt calificat;

— Rădulescu Iulian, născut la data de 30 iulie 1963, condamnat la 2 ani închisoare, prin Sentința penală nr. 115/1997 a Tribunalului Sibiu, definitivă prin Decizia penală nr. 4.104/1999 a Curții Supreme de Justiție, pentru săvârșirea, în concurs, a infracțiunilor de furt calificat și falsificare de monedă sau alte valori;

— Revnic Cornel, născut la data de 10 august 1968, condamnat la 3 ani închisoare, prin Decizia penală nr. 2.180/2002 a Curții Supreme de Justiție, pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 14 octombrie 2002.
Nr. 805.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 237 din 12 septembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicolae Catrinar în Dosarul nr. 3.300/2001 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Se apreciază, cu referire la jurisprudența Curții

Constituționale, că accesul la justiție nu presupune în toate cazurile accesul la toate căile de atac prevăzute de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 aprilie 2002, **Tribunalul Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Nicolae Catrinar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că „prin judecarea cauzei pe fondul ei, adică prin administrarea tuturor probelor ce le implică o succesiune, privind activul și pasivul ei, hotărârea ce se va da de tribunal este definitivă în condițiile art. 297 alin. 1 Cod de procedură civilă“. În acest fel, arată autorul excepției, „singura cale de atac este recursul, în care se vor putea invoca doar motivele de nelegalitate prevăzute de art. 304 de la pct. 1—10, nemaiputând uza și de

netemeinicie". Se consideră, în consecință, că, prin lipsirea posibilității instanței de apel de a casa cu trimitere un proces în care s-a pronunțat sentința pe excepție, și nu prin judecarea fondului cauzei, nu mai este garantat dreptul la apărare al părții nemulțumite, prevăzut de art. 24 din Constituție — asigurat de folosirea celor două căi de atac — apel și recurs.

În susținerea excepției de neconstituționalitate se apreciază, totodată, că dispoziția de lege criticată încalcă și competența materială a instanțelor judecătorești, prevăzută la art. 2 din Codul de procedură civilă, întrucât tribunalului i se dă în competență și judecarea în fond a altor cauze decât cele prevăzute la art. 2 pct. 1 lit. a)—j) din Codul de procedură civilă.

Tribunalul Suceava — Secția civilă consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție, care garantează accesul liber la justiție, ținându-se seama și de dispozițiile Legii pentru organizarea judecătorească, care prevede trei grade de jurisdicție — fond, apel, recurs.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În fundamentarea acestui punct de vedere se arată că „această dispoziție legală, prin care se derogă de la principiul dublului grad de jurisdicție, nu reprezintă o încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și al art. 24 privind dreptul la apărare“. În realitate, se apreciază în continuare, „dispoziția criticată este destinată să asigure, în primul rând, celeritatea judecării cauzei, scurtând durata procesului și evitând, astfel, tergiversarea judecării prin reluarea ciclului procesual, iar pentru părți, economie de timp și bani“. Guvernul face referire, în susținerea punctului său de vedere, la dispozițiile art. 125 alin. (3) și ale art. 128 din Constituție, potrivit cărora a fost lăsată la latitudinea legiuitorului reglementarea competenței și a procedurii de judecată, precum și a căilor de atac. Se face, de asemenea, referire la jurisprudența Curții Constituționale, prin care s-a stabilit că accesul la justiție nu presupune în toate cazurile accesul la toate căile de atac prevăzute de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 27 aprilie 2001, dispoziții care au următorul conținut: „*În cazul în care prima instanță a respins sau a anulat cererea de chemare în judecată fără a intra în cercetarea fondului și instanța de apel, găsind apelul întemeiat, a anulat hotărârea apelată, va evoca fondul și va judeca procesul, pronunțând o hotărâre definitivă.*“

În esență, critica de neconstituționalitate constă în susținerea că textul menționat încalcă dreptul la apărare, prevăzut de art. 24 din Constituție, text având următorul cuprins: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*“

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.*“

Examinând, sub acest aspect, excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă prevăd obligația instanței, în ipoteza dată, de a evoca fondul, ceea ce, de altfel, este de natura devolutivă a căii de atac ordinare a apelului. Așa cum prevede art. 295 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, „*instanța de apel va verifica, în limitele cererii de apel, stabilirea situației de fapt și aplicarea legii de către prima instanță*“, având, de asemenea, posibilitatea de a „*încuviința refacerea sau completarea probelor administrate la prima instanță, precum și administrarea probelor noi propuse în condițiile art. 292, dacă consideră că sunt necesare pentru soluționarea cauzei*“.

În consecință, Curtea nu poate reține critica privind încălcarea art. 24 din Legea fundamentală. Potrivit reglementării adoptate de legiuitor în art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă, instanța de apel, găsind apelul întemeiat, anulează hotărârea apelată, în acest mod fiind înlăturate orice posibile consecințe prejudiciabile pentru pârât, decurgând din imposibilitatea de a se apăra în fața primei instanțe. Totodată, în fața instanței de apel care reține cauza spre rejudecare pârâtul are posibilitatea să își valorifice dreptul la apărare în concordanță cu prevederile textului constituțional, așa cum ar fi putut să o facă și în situația în care cauza ar fi fost trimisă pentru rejudecare primei instanțe. Pe de altă parte, Curtea observă că, potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 125 alin. (3) și art. 128, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, precum și condițiile în care se exercită căile de atac se stabilesc prin lege, astfel că dispozițiile criticate nu încalcă normele constituționale.

Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 din Legea fundamentală care reglementează principiul accesului liber la justiție, motiv de neconstituționalitate care, conform încheierii instanței, este dedus din memoriul autorului excepției, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în repetate rânduri. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Plenul Curții a statuat că „este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești“ și că „judecătorul spune dreptul pentru soluționarea unui litigiu, dar numai în formele și în

condițiile procedurale instituite de lege“. De asemenea, prin Decizia nr. 129 din 6 decembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 23 mai 1996, s-a reținut că „Accesul liber la justiție nu înseamnă însă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești, deoarece competența și căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care poate institui reguli deosebite, în considerare a unor situații deosebite“.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nicolae Catrinar în Dosarul nr. 3.300/2001 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 septembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 245

din 17 septembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Pompilia Ghergu în Dosarul nr. 10.873/2001 al Judecătoriei Târgoviște.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că problema ridicată privește interpretarea și aplicarea legii, iar nu constituționalitatea acesteia. Precizează, de asemenea, că legea nu distinge, atunci când se referă la titularul cererii, asupra calității procesuale a părților. Consideră că autorii excepției confundă noțiunea de „cerere“ cu aceea de „cerere de chemare în judecată“, obligația timbrării fiind în sarcina părții care emite pretenții. Astfel fiind, părților nu le

În cauza de față nu se invocă elemente noi, de natură să conducă la reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

În legătură cu susținerea că ar exista o anumită necorelare între dispozițiile criticate și normele de competență materială a instanțelor de judecată, prevăzute de art. 2 din Codul de procedură civilă, afirmată de autorul excepției, Curtea reține că această necorelare, chiar dacă ar fi reală, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, ci este de resortul exclusiv al autorității legiuitoare.

incumbă obligația de plată a taxei de timbru numai atunci când formulează excepții și apărări, în sensul art. 115 din Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 ianuarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 10.873/2001, **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Pompilia Ghergu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 contravin principiului egalității în drepturi prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție, prin aceea că, în cauzele privind cereri pentru stabilirea calității de moștenitor, a masei succesoriale, cereri de raport, de reducere a liberalităților ori de partaj, prevăd ca titularul cererii să achite o taxă de timbru fixă (150.000 lei), iar partea care formulează apărări, prin întâmpinare, contestând pretențiile reclamantului, să plătească o taxă calculată la valoarea contestată.

Judecătoria Târgoviște, invocând prevederile art. 16 din Constituție, opinează pentru o reglementare potrivit căreia „fiecare parte să timbreze cu jumătate din taxa de timbru aferentă valorii bunurilor contestate. În acest fel, nici

reclamantul și nici pârâtul nu ar mai fi tentați de a solicita la partaj, respectiv de a contesta, bunuri care nu fac parte din comunitatea de bunuri“.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată. În acest sens se arată că „excepția nu privește, de fapt, prevederile art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997, ci neconcordanța dintre acestea și Hotărârea Guvernului nr. 752/1999 privind actualizarea taxelor judiciare de timbru prevăzute de Legea nr. 146/1997. Dispozițiile cuprinse în hotărâri ale Guvernului și în ordine ale miniștrilor nu pot face însă obiectul controlului de constituționalitate, întrucât, potrivit art. 114 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște numai asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și ordonanțelor. Art. 7 din Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 nu face decât să precizeze că prin titular al cererii trebuie avută în vedere persoana care formulează cereri în contestare și nu în mod obligatoriu titularul cererii principale, ceea ce nu încalcă prevederile art. 16 din Constituție“.

Guvernul apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, deoarece aceasta privește aplicarea dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997, iar nu constituționalitatea lor.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și prevederile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru (publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997), dispoziții al căror conținut este următorul: „*Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel: [...]*”

c) cereri pentru stabilirea calității de moștenitor, a masei successorale, cereri de raport, cereri de reducere a liberalităților și cereri de partaj 50.000 lei.

Separat de această taxă, dacă părțile contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor de mai sus, taxa judiciară de timbru se datorează de titularul cererii la valoarea contestată.“

Legea nr. 146/1997, ulterior publicării sale, a fost modificată și completată prin mai multe acte normative, dar nici unul dintre acestea nu privește dispozițiile art. 3 lit. c) alin. 2, care fac obiectul acestui dosar.

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*

Examinând excepția, Curtea constată că, în realitate, critica de neconstituționalitate nu vizează textul legal dedus controlului, ci interpretarea dată acestuia prin dispozițiile art. 7 din Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru (aprobat prin Ordinul nr. 760/C/1999 al ministrului de stat, ministrul justiției, și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 10 august 1999), dispoziții care prevăd că „în aplicarea art. 3 alin. 2 lit. c) din Legea nr. 146/1997, prin titularul cererii se înțelege partea care contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor pentru stabilirea calității de moștenitor, a masei successorale, cererilor de raport, cererilor de reducere a liberalităților și cererilor de partaj“.

Astfel fiind, excepția urmează a fi respinsă, ca fiind inadmisibilă, întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională, exercitând controlul de constituționalitate, „*nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției“*. Rezultă că interpretarea legii este atributul suveran al instanței de judecată, în opera de înfăptuire a justiției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Pompilia Ghergu în Dosarul nr. 10.873/2001 al Judecătoriai Târgoviște.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 septembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**de sancționare a Societății Comerciale „Marikass Exchange“ — S.R.L.
cu retragerea autorizației de funcționare**

Având în vedere nerespectarea prevederilor pct. 8, 13, 36, 43 și 44 din NRV 2 la Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Autorizației de funcționare nr. VI/3/770/DI din 29 ianuarie 2001, emisă de Banca Națională a României, consemnată în Nota nr. 9.445 din 13 septembrie 2002, încheiată de Sucursala Brașov a Băncii Naționale a României, în baza art. 60 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, în temeiul Hotărârii Parlamentului României nr. 50/1998,

viceguvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Art. 1. — Se sancționează Casa de schimb valutar „Marikass Exchange“ — S.R.L., cu sediul în municipiul Brașov, Str. Jepilor nr. 12, bl. A25, ap. 26, județul Brașov, având codul de înregistrare fiscală 13629216/2001, înregistrată la Oficiul registrului comerțului sub nr. J/08/18/2001, cu retragerea autorizației de funcționare acordate de Banca Națională a României.

Art. 2. — Autorizația de funcționare nr. VI/3/770/DI din data de 29 ianuarie 2001 va fi depusă de către Casa de schimb valutar „Marikass Exchange“ — S.R.L. la Banca Națională a României — Sucursala Brașov.

Art. 3. — Casa de schimb valutar „Marikass Exchange“ — S.R.L. are drept de contestație în termen de 15 zile de la data comunicării sancțiunii, la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (2) din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare începând cu data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**VICEGUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MIHAI BOGZA**

București, 9 octombrie 2002.
Nr. 139.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro